

Liber

quartus

et. sed corpus mysticū est vñū vnitate forme aggregatiōnis. q̄ r̄c. Si dicas q̄ sūt adinūcē ordinata ita q̄ vñū q̄ alterū. obr. q̄ plura sunt significatae īmediate et ex eq̄ ut corpus et sanguis. Si dicas q̄ sunt annera. hoc no soluit. q̄ vñū veritatez sacri nō sunt ut annera. Item sacramētū ē signū essentialiter. Sed plurificato superiori plurificato inferiō. Sed in eucharistia sunt plura signa. ḡ et plura sacra. Si dicas q̄ plura sunt signa rōe vocierū. sed vñū significari et ideo vñū sacramētū. Contra in noīē vor et significatū sic in sacramēto. Sed marō et cult⁹ et si idē significant. tamē diversa sunt noīa. ḡ er in sacro isto et si idē sic res. plura tñ debene dici sacramenta. Itē ista duo cōstituūt sacramētū et elemētū. elemētū ī rōe materialis. verbū in rōe formalis. ḡ vbi plura verba et elemēta. ibi plura sacra. Sed sic ē. pposito. Si dicas q̄ ordinata sunt ad vñū. et iō sunt vñū. Contra. cā vñūversalis et pncipularis ad vñū effectū ordinant. nec tamē sunt vna sed plures cause. ḡ r̄c. R̄o. dōm q̄ vñitas sacramēti non ē vñitas simplicitatis. cōstat em̄ ex verbo et elemēto. sed integratatis nec integratatis absolute sed in cōpatione. q̄r̄o vñiunt in tercio rangō in forma sed rangō in signo. Quoniam ergo hoc sacramētū q̄uis duo signa concinat et duo verba. q̄r̄o ex his pfectum resultat signū et ordinatū ad vñū sc̄ ad vñionem corporis mystici. ideo ē vñū sacramētū. R̄o autē talis integratatis et ordinatōis vñū dispositōe venit a natura. q̄ nec panis est per se plene reficiens nec vñū sed vñiū vna plena refectio in natura venit et vñroq; et ita disposita sunt ad vñā refectionē signandas. Sed cōpletive venit ab institutiōe diuina. que vna institutiō hec duo signa

Distinctio ix. de eucharistie sacro p̄spatiōem ad suscipientes vel māducantes.

Esicut due sunt res illiō sacramētū r̄c. Supra egit magister de sacramēto eucharistie in se. hic incipit agere per cōpationem ad manducantes. Et quoniam circa mādūcationē eucharistie duplīciter fuit erratum. et q̄stum ad manducantē. et quantuz ad ci bum qui manducat. ideo hec p̄s habet duas partes. In prima magister excludit errorem quantū ad manducan-

ordinavit ad significatū vñā perfectā refectionē. et iō vñū sacramētū rōne nature et institutiōnis diuine. vñ q̄ ex plurib⁹ integratō. iō Grego. materialis loq̄ndo in collecta dicit sacramēta. Quia vero vna ordinatōe oīdātur. iō statim dicit et p̄sta ut hoc tñ sacramētū r̄c. et sic pater illud Grego. Ad aliud q̄ obijct⁹ et plura sunt signata. dōm q̄ vñū est propter alterū et p̄ alterū. q̄ vñū signata mysticū. Ad illud autē q̄ obijct⁹ de sanguine 43 dōm q̄ annera sunt. Ut sicut oblatio agni et eius sanguis. vñis nō sunt due oblati et vel sacrificia. sic in p̄posito intelligendū. Et illud non sufficit. dōm q̄ ordinans ad vñū significatū vñtū. Ad vñtū q̄ obijct⁹ et plura sunt signata. Dōm q̄ integraliter loquēto et materialiter ve 44 rum c. quia plures species sed tamē vñū signū. integrā sicut ostēs ī est. nō lic diuise voces sunt vñū nomen. immo diuersas rōnes habent innotescēdi diuersas istū turcōes. iō plura noīa. Si autē vñā haberent institutiōz vñū ēt nomē. sicut hoc nomē bona ventura. et hoc noīmen bon⁹ hō. Ad aliud sicut pater mātio. q̄ obijct⁹ sunt duo verba et elemēta. vñū tamē sunt sacramētū. q̄ obijct⁹ 45 et elemēta nō cōveniunt ad vñū sacramētū. nisi rōne in institutiōis ordinatōis ad vñū. quia ergo hec est institutiō illa plura ad vñnum ordinans. ideo vñū sacramētū. Per hoc patet q̄ non est simile de causa vñiū vñiū. q̄ non tantū ad vñū effectū cāc pncipularis ordinatōis vñiū vñiū. sed ad multos alios. Sed hec duo ad vñnum perfectum sacramētū ordinans. Perfectū inq̄ dico qn̄ tum ad significatiōem. quia in neutro saluatū ratio perfecte refectionis p̄fsc. sed in vñroq; sumul ut tacitū est.

tes. quia distinxit aliqui malos non manducare verba corpus xp̄i. In secunda excludit errorem quantū ad ci bum. quia dixerunt alij q̄ a nullis sumis verum corpus xp̄i. et hoc facit infra dī. x. Sunt item alij precedētū in saniam r̄c. Prima pars habet tres partes. In p̄ma parte magister dicit veritatem. In secunda manifestat mentientes. ibi. Nec verba et alia hmōi. In tercia dis soluit ex his locutiones multiplices. ibi. Scōm bos duos modos sumendi.

DI IX a Credē et māducaſtī. Lōtra hec Aug. verba obr. cū em̄ sumā vñio et incorpo ratio sit icharis tate. videtur potius q̄ deberet dicere diligē. et manducasti. q̄ crede. R̄o. dōm q̄ ip̄e intelligit de fide cōpante p̄ Aug. de vñlectōz. R̄o at p̄b̄is eūs. Ite magis dicit de fide duplex ē q̄ fides respicit intellectū et affeſtū. q̄ sicut p̄ Aug. i. i. crū. et ita vñroq; mō vñit. Item

Determinat veritatē q̄ ma llāducāt verū corpus xp̄i. et agit de duob⁹ modis manducā di.

Et sicut oue sūt res illiō sa cramenti. ita etiā duo mō māducādi. Unū sacra ſc̄ quo boni et mali edūt. alter ſpūalitē q̄ ſoli boni manducant. Unū aug. Quid est xp̄m māducāre. Nō ēt ſoluz in ſacro corp⁹ eius accipere (multi em̄ ſidigē accipiūt) sed in ip̄o manere et ha bere ip̄m in ſe manēt. Spūalitē em̄ māducāt q̄in vñitate xp̄i et

ecclesiē quā ſac̄ ſignificat ma net naz q̄ discordia xp̄o. nec car nē xp̄i manducat nec ſanguinē bibit. et ſi ante rei ſac̄ mādūcationē accipiat. Spūa lem mādūcationē Aug. distin guens a ſac̄ alia it. vt qd̄ paras ventrē et dentem. Credere et māducaſtī. Credere em̄ in eum b est comedere panem et vinum. Qui credit in eum manducat eum. Item quomodo manducandus est christus. Quomo do ip̄ſe dicit. Qui manducat carnem meam et bibit ſanguinem meum in me manet et ego in eo. Si in me manet et ego in

alīa rō est. q̄ l̄ charitas p̄fscēt⁹ dicat vñionē. in p̄petuā māduca ſōis magis in a etu fidei inuenit⁹ q̄ credens ma ſtūat recogitāt dō. sed diligēt⁹ nō incorporat⁹. sed incorpatur. b Credere em̄ in eū r̄c. Lōtra. Videſ ſalſū dī. cere. quia illud est ſpūalitē ſc̄ cre dēre. hoc est cor pale. ergo vñuz non est alterū R̄o. dicendum q̄ hoc non ē dī

etū per oīmodam identitatē sed per equipollentiā ī effe-
ctu· quia idē facit· vel expressionē signatōnis· quia b
signat illud · t̄ sic patet obiectio.

3c **Q**uis vero

in me nō manet c eo· tūc bibit· q̄ dō in me nō ma-
re· Uiderur ma- le dicere· q̄ eūz nemo sciat virū maneat in eo · g
Augusti de lacris. nemo sciat virū peccet q̄ acci-
pit scām· ergo quilibet q̄ acci-
pit committit se discribunt. R. verbum illud i- telligendū est de eo qui sciat se esse etra xp̄m· ita q̄ plura signa ce-
fortiora habeat ad oppositū q̄ ad ppositū. Nā si pabilitia sig- na habeat d gra-
tia· sufficit libi ad hoc q̄ pecca-
tū nō icurrat· q̄ nō incurrit n̄tē p̄t̄ q̄ quis n̄ t̄m se disponat q̄ de-
us accep̄t̄ oīno

4 d **I**n illo anīz sacro r̄. Uide-

male dicere· q̄ si nos sum⁹ res sa- cramēti· ḡ cū re- cipim⁹ r̄ sacra- menti māduca- mus nos incip-
tos q̄d est oīno- icōuenientēs ut vī- R. dōm q̄ nos sum⁹ res huius sacri nō simpli- sed inquantū su-

HGreg. illi· mus mēbra· sive dyalo. iiii. inquātū sumus vniū iōi capiti- vī sacrū illū sig-

Aug. de b portis xp̄i q̄ com- bif euang. parationem mē- broū admiuicez ei· ad caput· q̄ si ergo nos sibi vi- niuit· fecit nos· id est ipsam vni-

q̄ Lor. xiij sacramenti· qua si nobis rem sa- cramēti tribuit· que vniō q̄t̄ die in nobis cre- scit· melioratur fm̄g deuote sacramentum suscipitur.

Duī manducat et b̄ibit cali· dñi indigne r̄. Queris s- bic quid sit manducare indigne. R. dicendū q̄ triplex est dignitas fm̄g distinguunt glo. i. Lour. r̄. que fact
boīem accedere indigne. Indig- nus est qui nō deuora mente ac- cedit ad eucharistiā· vel in volū- tate peccādi ma- net· vel qui aliē celebret misteriū q̄ a p̄o isti- tutū. Et h̄ eli- cere possum⁹ tri- plicē indignita- tē. Prima q̄ est in memoria. Se- cunda in volū- tate. Tertia in opere. Tria re- spicit peccataꝝ p̄teritum de q̄ non penitet· et hec vocatur in- denotio. Secū- da respicit pec- corū futurū q̄d p̄ponit facere· et hanc vocat vo- luntatem pecca- di. Tercia respit- cit peccatum p̄- fēto· et hec ē q̄i aliē celebrat mis- terium. ita q̄ a- cru peccat dūm confite. Et hec indignitas fm̄g triplicem diffe- rentiam inducit contemp̄tū· ac per hoc facit ac- cedere indigne et ita actu pecca- re.

Mala prosp̄t bonis
tta obſt malis,

Dut angelus sathane paulo. Et sancta obsūt malis· bonis s̄ ad salutē· mal ad iudiciū. vñ q̄ mā- ducat t̄ bidit indigne· iudiciū se- bi māducatur bibit· nō q̄ res illa mala ē. q̄r̄ mal⁹ male accipit q̄ bonū ē. Idē indigne q̄s sumēs corp⁹ xp̄i· si efficitur q̄ mal⁹ ē ma- lūs q̄d accipit· vel q̄r̄ ad salu- tē accipit· nil accipiat. Corp̄ em̄ t̄ sanguis dñi nihilomin⁹ erat i ilis qb̄ ait ap̄l. Qui māducat indigne iudiciū sibi manducat. H̄ijs alioz plurib̄ apte oīdit. Q̄t̄ia a malis vez corp⁹ xp̄i et sanguis sumēs. Sacramentum non spiritualiter.

Dissoluit locutiones multi- plices.

Scdm hos duos modos su- medi intelligētia q̄rūdā s̄borum ambigue dictorū distinguedā est. Ait enim aug. Bon⁹ accipit sacfz t̄ rē sacf. mal⁹ dō sacfim t̄ nō rē. Sacfim hic dicit corpus xp̄i p̄p- um de virginē natū. Rem vero spūali xp̄i carnem. Bon⁹ ḡtrā q̄ xp̄i carnē accipit· mal⁹ dō t̄m sacfim· i. corpus xp̄i sub sacfō· et nō rem spūalem. Itē nō mādu- cās māducās si man- ducat· q̄ si māducās sacfalis ali- q̄i māducat spūalis t̄ ecōuerſo. Et q̄ māducat spūalis· vitatē carnis t̄ sanguis dicunt̄ sumere· q̄r̄p̄z efficiētā h̄nt̄· i. remissioz p̄t̄p̄z· p̄q vī orari cū d̄z. Perfi- ciāt in nob̄ dñe q̄iū tuas sacfa q̄d x̄t̄nēt· vt q̄d nīc spē gerim⁹ rerū veritate capiam⁹. Rezve- ritatē dicit ip̄am efficiētā· q̄si p̄ hec sacfa p̄sta· vt s̄c̄ sacfalis car- nē xp̄i sumim⁹· ita spūalis sumam⁹. Vel petit sacerdos vt xp̄s q̄nūc sub spēpanis t̄ vini sumis manifesta vīsōe sicut in eētia diuinitatis ē q̄t̄q̄ capiat̄. Con- stat ergo a bonis t̄ malis sumi corpus xp̄i· sed a bonis ad salu- tem· a malis ad perniciem.

Facū est ma- lu r̄. Uide ma- le dicere. q̄ cor- p̄ xp̄i t̄ ide xp̄s est bonū fm̄g. ḡ non potest fieri malū aliquo mō- d̄. dōm· q̄ sa- cramēti d̄r̄ fieri malū non in se- f̄z uti· t̄ra vt cō- parū ad b̄. cōpa- tur p̄lūp̄t̄dēz t̄ māducādem. t̄ travulid̄· t̄c̄p̄ sumere corpus xp̄i q̄dēr̄ bonū ī ḡne sive in se- q̄ circūstātiā fēm̄

b

Liber

quartus

HIntelligētiā eoz q̄ m̄gr̄ detinēt in p̄nti dī. duo p̄ncipaliter q̄runf. Primo q̄ de māducariōne in generali. Secundo in speciali p̄ cōgatōez ad malos. Circa p̄mū q̄runf quartuoz. Primo q̄ dī modis māducādi quos ponit m̄gr̄ duos. s. sacramentalēz & sp̄ualēm. Secundo q̄d sit māducare sp̄ualiter. siue pro q̄zto dicāt q̄s māducare sp̄ualiter. Tertio q̄d sit māducare sacramentaliter. siue p̄ q̄nto q̄s dicāt māducare sacramentalis. Quarto vñ r̄ps māducauerit vtrōq; mō

Questio ^j a
Q̄ duo debeat esse mōi māducādi. s. sacramentalis & sp̄ualis fīm q̄ m̄gr̄ dicit ostēdīf p̄mo auēte canonis Jo bānis. vi. Qui māducat me vñuit ppter me. Dicitāgi tur modus sp̄ualis. S̄ p̄mo ad Lox. xj. Qui manducat indigne. iudicium sibi māducatur. Dicitāgi alijs modus q̄ nō est sp̄ualis. ḡ māducatio corpis xp̄i multipl̄e est. **I**te. auēte Aug. sp̄ualiter māducat q̄ in vnitate xp̄i et ecclie quā sacramētū manet. q̄ aut̄ discordat a ch̄risto. nec carnē xp̄i māducatur. nec sanguinē bibitur. etiā si tā rei sacramētū ad iudiciū quotidie accipit. **I**te hoc ip̄o ostēdīt rōc. q̄r̄ cū due sine tm̄ res bñr̄ sacri. & pos sibile sit vñ accipe sine alia. ergo sūt duo mōi distincti. **I**te māducatio dicit vñlū sacramētū. q̄ cū sit h̄ interius & exterior. pater. q̄ sūt due māducatoes. **C**ōtra videf q̄ nō nisi vna. q̄r̄ vñlū ppter alterz. ibi vñlū tātū ḡlū sacrālis ē ppter sp̄ualez. vel ad sp̄uale. sicut signū ad signatū. ḡ vñlū māducatio. **I**te caro christi ē hec ci bus. ḡ sicut lucis ē illumiñare. ita carnis illius est cibare sed nō co:p̄aliter. ergo sp̄ualiter. Sed q̄ recipit sacramētū liter recipit carnē. et sic cibas sp̄ualiter. ergo vñlū tm̄ ē mod⁹ māducādi. s. sp̄ualis. **I**te ostēdīf q̄r̄ plures mōi. q̄ sicut dī s. dist. uij. q̄dā recipiūt in baptismo rez tm̄. q̄dā sacramētū tm̄ q̄dā vtrōq; ḡ tres mōi. eadē ḡ rōne & bñ sūt tres māducatoes. **I**te triplex ē vnitio. in na tura. in fide. et in charitate. Sed vnitio fidei responderet māducatio sacramētalis. ḡ & vnitio charitatis sp̄ualis. ergo erit tertius modus respondēt vnitio in natura. **I**te triplex ē in nobis virtus theologica. & quelibet suo mōi vnit. ergo cū alijs modus māducādi re p̄p̄ode. et fidei. alijs charitati. aliquis resp̄odebit spei. **R.** dōm. q̄ duplex ē modus māducandi. cuius distinctio oritur a triplici p̄ncipio. vñz. a dispositōe sumētū. Quidā bñ. et hi sp̄ualiter. Ulterioz distinctio secundo alio mōi sumēdi. Quidā em̄ suscipiūt ore corporis. & hi sacramentaliter. q̄dā vero ore cordis. & hi sp̄ualiter. Unde fīm duplex os duplex ē māducatio. Tercio oris ab ip̄o sacramēto. q̄r̄ duplicitē h̄zr̄. quaz vna p̄ recipi sine al tera. Ita sicut duplex ē baptism⁹. fluminis. et flaminis a duplicitre. sicut etiā duplex modus māducandi. Et h̄ vñlū est & cōpletū. q̄r̄ vna res p̄t sumi sine altera. **8** Ad illud ergo q̄d ob: q̄r̄ vñlū ppter alterz. dōm. q̄ hoc vñz est sūt ibi vñlū ppter alterz q̄d nō queat se parari. sed cū separatiā nō remanet vñlū. **A**d illud q̄d ob: q̄r̄ caro s̄g cibas. dōm. q̄r̄ actus ille s̄g resp̄icit dispositiōe suscipiens sicut illuiare. vñlū sicut geminat dispositio. sic er modus māducandi. **A**d illud quod ob: q̄r̄ tres sūt mōi in baptismo. et sic rō. dōm. q̄ ille tertius modus nō distinguuntur nisi materialiter tm̄ ab his duobus. **A**d illud q̄d ob: q̄r̄ de vnitio nature. dōm. q̄r̄ māducatio recipit actu p̄pone. ideo scđm natu rā nō est māducatio s̄z sp̄uponit. **A**d illud q̄d ob: q̄r̄ de spe. dicit quidā q̄r̄ vñlū. q̄r̄ sp̄es. p̄p̄ ē futuri. tm̄ di cēdū q̄r̄ iste māducatoes nō distinguuntur fīm virtutes.

(q̄r̄ māducatio sp̄ualis ē fīm fidē et charitatē). sed scđz res sacramēti. vñ om̄e sacramētū q̄d q̄dē habet res du os p̄t recipi sacramētaliter et spiritualiter.

Questio ^j b
Quid sit manducare spiritualiter siue pro quanto dicitur quis manducare spiritualiter. Et q̄ credere sit spiritualiter manducare videf auēte dñi Job. vi. Nisi māducaueritq; carnē filij homis nō habebitq; vita eternā. Et Job. xj. Qui credit ī me etiā si mortuus fuerit viuet. Si ergo vita sp̄ualis nō est sine māducātōne sp̄ualis. et vincere est ī nobis p̄ fidē. ḡ vel credere ē māducare. vel nō sine māducātōne. **I**te h̄ vñlū eūp̄issiuſ auēte ou gus. quā etiā ponit m̄gr̄ in littera. crede et manducasti. Sed costat q̄ h̄ nō intelligit sacramētalis. ḡ sp̄ualiter. & sic rō. **I**te q̄nūcūq; alijs interius lauaf dīcī sp̄ualiter. baptisari. ḡ a sili q̄nūcūq; alijs sp̄ualis masticat & reficat. sp̄ualiter manducat. sed hoc est p̄ acūi fidei ex quo te vñlū ē dissensio & sp̄ualis refectio. ḡ. **C**ōtra si credere est sp̄ualiter māducare. cū multi petōes credat. et aliquā devotionē habeat. videf q̄ fīm hoc sp̄ualiter māducātōne. hoc aut̄ ē h̄tra Aug. q̄ dicit q̄ null⁹ sp̄ualiter māducari nō ē q̄dē mēbr̄ xp̄i & manet ī ip̄o. **I**te si ac tus fidei etiā cū charactere sufficit ad sp̄ualē māducatoes ergo om̄e q̄dē credimus & diligimus māducātōne. ḡ cū mīla ta alia credamus q̄h̄ hoc sacramētū vel rēbus sacramēti. videf q̄ māducatio sp̄ualis sit om̄ articuloz. q̄d ne mo sane mētis ccederet. et q̄ māducatio nō sit huic sacramēto et rei p̄p̄a. **I**te māducatio sp̄ualis ē dē ad similitudinē materialis. Sed q̄ comedit materialiter in corpora libi cibū. q̄ aut̄ credit & diligēt p̄pm̄. incorp̄at ip̄o ergo poti⁹ māducātōne q̄h̄ māducatur. ergo videf q̄ māducatio sp̄ualis q̄dā māducātōne in actu fidei & charitas non p̄sistat. **R.** dōm. q̄ māducatio p̄mo et p̄p̄e incorp̄a libo inuenit. & ab illis ad sp̄ualia est translata. & ideo si velimus accipe rectā māducātōne sp̄ualem. necesse ha bemus ad sp̄am acceptiōē vocabulū nos transserere. Notandum q̄ ḡ licet multiplex actus sit ī māducātōne corporali annēxus et p̄ns. utē tm̄ duplex ē q̄ est de integratōe. masticatio sez & incorp̄atio ut parer aspiciēt. Si ḡ rō māducātōne cōgrue trāsferr̄ ad sp̄ualia. op̄t̄ hec duo ī ea regiri. & fīm ea ī q̄b̄ hec duo p̄sistunt. māducātōne sp̄ualis attendit. Sp̄ualis ergo masticatio ē recognitōe cibī scđz carnis xp̄i p̄ nobis expositē in p̄ciuz ad re dimēndū. et ī cibū ad reficendū. Incorporatio nō atten dit dū recognitās chartitatis amore ei cogitātūtū & sic incorp̄atur. et dū incorp̄atur reficatur & magis alli milat. **I**te h̄ ergo q̄dā sp̄ualiter manducetur rechritur 14 recogitatio fidei. et affectio charitatis. In p̄mo cīm̄ est masticatio. ī scđo incorp̄atio. & ex his duobus integratōe sp̄ualis māducātōne. **C**ōcedo ergo q̄ nō sufficit qualiscū q̄ fides. s̄z necessariō fides op̄ans q̄ dilēctōnē. & de hac currunt res ad p̄mā grē. **I**te illud ḡ q̄r̄ p̄mo ob: 15 cī in oppositū de fide informi. dōm. q̄r̄ verū est q̄ illa nō sufficit. **A**d illud q̄d ob: ḡ fīm h̄ oēs articulos māducātōne. Dōm. q̄r̄ p̄p̄loquendo nō q̄ciōq; discussio & re cogitatio fidei dīcī masticatio. s̄z illa q̄ est cibī. & ideo q̄dlibet actus credendi manducare nos facit nisi ille sit q̄ est ip̄ius carnis xp̄i p̄ nobis ad redimēndū expōti⁹ & vñlū sicut ei⁹ decōctio. & reficēndi vñlū vera p̄sistit refēctio. **I**te illud q̄d ob: de assimilatiōe. dōm. q̄r̄ non est omnimoda similitudo sufficiēt ad trāslatōe. q̄r̄ sicut h̄ corporaliter ē masticatio & incorp̄atio. ita et ī māducātōne sp̄ualis. s̄z ī hoc ē dissimilitudo. q̄r̄ in corporali manducātōne p̄uerit ī se cibū. q̄r̄ dignior et nobilio ē cibo. In sp̄ualis

est ecclorario. qd cibis nobis dignior et perfectior et comple-

tor. ideo potius in ipm imuramus et incorporamur qd
ecouerso. Rō ergo nō valer. qd nō est omnino sile. et i trās
latione nō oportet omnimodo attendi similitudinē. sūt
sicut repre aliquem. **Questio iii.** c
Quid sit māducare sacramētiter. sive p qd aliquis
dicat māducere sacramētū. et querit virū sufficiat sola ac-
tio corporalis. qd sic videt p simile. qui enī mergit forma
sacri baptismi fūata. si nō babet aliquid resistere baptizat
sacrilete. ergo videt sili qd māducet sacramētiter qd recipit
corporaliter ipm sacramētū. **Itē** sola spūalis māsticatio et in
corporatio rei facit māducacionē spūale. qd vī qd sola degu-
statio sive māsticatio spērus faciat māducacionē sacra-
mentale. **Itē** minima dispositio qd possit haberi ad h
sacramētū. ergo videt qd sola actio corporalis sufficiat. Pro-
batio minoris. Hereticus sacerdos p̄t cōficerere sicut in
fra videbis. sed nō minus ē cōficerere qd sacramētū su-
mēre. ergo hereticus p̄t sacramētū sumere. qd sine fideli
actu p̄t sacramētū māducari. ergo sine actione corporali.
Itē qd cunctis inseparabilis sūt vīta. H̄dū sūt illo actu se-
paratur. ergo qd sumūt et māducatur vīta alterū. Sed
spēs cōtinēt corp⁹ christi vera. qd qd spēs comedit. cōe-
dit corp⁹ xp̄i. qd nō cōedit et h̄ spūaliter ergo sacramē-
taliter saltē. Cōtra. ad actū sacramētālē cōdix intentio
sicut supīa p̄batū est. et si qd verba dicere t nō intēde-
ret cōscerare nō cōficeret. qd qd māducat si nō intēderat sa-
cramētiter nō māducari. **Itē** fides ē sūdamētū om̄i
sacrorum maritib⁹. qd i forma huius dī mīsteriū fidei
et. qd si alijs degustat et nō credit. nō sumit qd sacra-
mentū. **Itē** duo sūt de integritate sacri. s. significatio et
sanctificatio. qd ad h̄ qd alij rō sacerdi salutē nō est aliqd
istoz repiri. Sūt ei qd nō credit sacramētū nec significat
nec efficacia scriptorū p̄star. qd talis nullo mō mandu-
cat. **Itē** sola māsticatio corporalis sufficeret. tunc mi-
mus et angelus assūpro copre. et homo ignotā. sacrali-
ter sumeret. quorū quodlibet ē inconvēniens. restat qd qnō
sufficit. est itig qd regrat. **Itē** dōm qd sacramētū mā-
ducere. ē māducare sacramētū et sacramētū. Qm em̄ sacramētū
māducare est dispositio actū māducādi. iō ad h̄ qd actū
sit sacramētū. nō ē qd respicere ipm sacramētū. **Ad hoc**
aut̄ qd alijs māducet sacramētū māducādo spēs duo exīgu-
tur. et cibi existēria. et ei ad cibā naturālē tuerētia
Primi itig. qd si nō p̄cessit sacri cōficiō. nō dī seq̄ man-
ducatio. Secundū exigit. qd cibā sūt solis hoīc ē cōficiō.
vñ sicut homo sol⁹ baptizat. ita co:p⁹ xp̄i sacramētū a so-
lo hoīc māducāt. Et sicut sol⁹ hoīc sūcipit sacramētū baptis-
mi. ita solus hoīc sūcipit sacramētū eucaristiū. **Ad h̄** vō qd
māducet ut sacramētū necessaria ē intēcio et intentio regu-
latio. Tiel sedm fidem que est in ipso vel scdm fidem
que est in altero. Intentio inquam necessaria est. nam
si quis iret ad mensam et intenderet corpus reficere. et
aliquis pro pane cōi sacramētū sibi sicut panem offerret.
et ipse intēderet omnino cibū corporalē sumere. nō dīce-
ret eu sacramētū māducāsse. Necesse ē enī qd illa intēcio
dirigat vel h̄m fidē qd est in ipso. vel in altero. qd vel optet
qd credat qd illa specie aliqd spūale lateat qd sumere
intēdat. vel op̄oret qd saltē intēdat sumere qd alios cre-
dere estimat qd quis ipse nō credat. Unī credo qd si alijs he-
relicus intēdit accipe qd estimat eccliaz credere esse cor-
pus xp̄i. qd quis nō credat. sacramētū comedit. qd qd
intentio sua nō copuleat nec attingat rem sacramētū per
purā fidē. attingit tamē mediāte fide aliena. vñ sacramētū
ter comedit. qd quis nō ita attingat sicut ille qui credit
fide p̄p̄a. Et sic patet p̄ qd dīc sacramētū mādu-
care. scilicet qd sacramētū vere credit. et ipse qd māducatur
illō ut sacramētū sumere intēdit. sicut qd credit et vere sacramētū si
ue qd estimat altos credere. **Ad illud qd obī qd suffici-**
sola māducatio corporalis. dōm qd fallit sicut o dūc
rōnes ad oppositū. imo quatuor exigunt sicut tacitū ē. **Ad illud qd obī de mēsiōe. dōm qd nō sufficit in ad-**
ulto sicut p̄s dīcūtū fuit nisi assit intēcio regulata a fi-
de vel in alio. sic et in p̄posito. **Ad illud qd obī de spūali māducātōe. dōm qd nō ē sile. qd in acu fi-**
dei et charitatis spūalis res artīngit. et ita res spūa-
lis nō fruſtrat. Sūt cū qd māducāt corporalis. p̄t ecq n̄ at-
tingat aliqd qd spūalis subest nec intellectu nec effectu
nec p̄ se nec p̄ alter. et ita māducatur. ut sacramētū et sic p̄ illō. **Ad illud qd obī de fide informi. dōm qd fallitū. qd**
minor est cognitio estimatio qd fidei. et nō ē intēdere
facere qd alijs facit qd intēdere qd credit. et qd dispositio
aliqua ē. tō aliquo mō ē māducātōe sacramētū qd n̄ ita
plene. **Ad illud qd obī de inseparabilitate. dōm qd in-**
segabilitia sunt qd n̄ ad sūt. nō ē n̄ sunt inseparabilitia qd rōm
ad actū. p̄t em̄ qd p̄tēre et p̄forare et frangere spēm et
tū n̄bīl facit circa rōm. ita et māducatur. Et qd sacramētū di-
cīt cōpariōem ad rem. n̄bīl dicitur attīngere sacramētū
nisi etiam attīngat rem. et hoc p̄t ec sicut vīsum ē. et iō nō
sufficit soli spēi manducare ad māducātōe sacramētū
nisi attīngat rem p̄ intentioē regulatā altq gne cogni-
tōis. sīc vel estimātōis. vel fidei informis. vel fidei for-
mate. vel etiam scientie certe vt in xp̄o. **Questio iii.** d
Utrum christus manducaverit quolibet sup̄ dicto
rū modoz. Et qd sacramētū videtur Leuit. viii. Lūc de
sanguine aricti. glo. est et. p̄mo sacerdos deinde filii sā-
guine intēgēbāt. quia xp̄s in cena hūs sanguinē acce-
pit. deinde discipulis dedit. Et rōbus ibidē dīc glo.
Bibit et alijs bibere dedit. **Itē** rō vī. qd baptisimū ac-
cepit in crēplū. qd si hoc sacramētū magis ordīnū. qd de hū a-
gis crēplū dare debet. **Itē** rō vī. qd spūalis māducātōe
vī. qd spūalis māducātōe cognitōe et dilectōem. Sūt et s-
ūtēre cognoscēbat et diligēbat. qd rō. **Itē** xp̄s erat
ad hū vīto. ergo adhuc debet vīti vīatico. Sūt co:p⁹
xp̄i spūalis ē vīatico. qd rō. **Cōtra.** qd nō māducātōe
spūalis videt. quia vībi spūalis manducatio ibi vīto.
vībi aut̄ vīto ibi diversitas nulla. qd cū idē nō differet a
se. patet qd xp̄s nō comedit spūaliter. com fuerit idē sibi
Itē vībi spūalis māducātōe. sacīz h̄z spūale effēctū. Sūt i
xp̄o n̄bīt talē effēctū māducātōe. qd rō. **Itē** qd nō sacramētū
manducātōe videtur. quia manducare sacramētū
est māducare sacramētū subvelamine. Sed xp̄s sub velamine
nēnon manducātōe. ergo rō. minor patet. quia aperte
totum cognoscēbat. **Item** si sacramētū cītū. cū iste sit mo-
dō debit⁹ malis. ipse aut̄ aūt sūp̄ sit optimo mē. aut̄ rūl-
lo mō sūp̄ sit. et iste mod⁹ nō ē optimus. qd nō vīentēci. **Ad**
Itē dōm qd quidam dicere voluerunt qd nullo modo
sumptū. qd sibi nō cōperebat. veritatem nūc cōtēr dī-
cūt qd xp̄s manducātōe sacramētū sicut dīc etiā
qd prim⁹ vībit ne alij porū saugnītis abhorserent. Sed
despūali quidam dīcūt qd sic. Dīcūt enī qd fuit ibi vīto
per actū amoris. et effēctus fuit non in se. sed in mem-
bris. vt sicut xp̄s non sibi meruit sed nobis. sicut virtute il-
lius manducātōis meruit vt membra corporis sūt ma-
gis vītērent sibi. Sed si istud vīrum estēr tunc habe-
ret effēctū in non manducante. et in domīnente. Ampli-
tō baptisato non sunt alijs baptisati. Postremo spūal
manducatio dīc intentionem vītōis māducātōis ad

Liber

manducatum actu vel habitu. quod nec est sicut in Christo.
Propterea dicendum que sicut baptismum tantum sacramenta
liter suscipit et non rem. sic et hoc sacramentum et hoc quod est
in exempla fecit. Ad illud ergo quod obsecratur manducavit
spiritus aliter. quia sicut in eo cognitus est dilectio. dominus qui hoc
non sufficiens etiam sit iste incorporatio quod non potuit esse in
ipso. quod non erat diversus ab eo cui incorporata est mandu-
cario. Ad illud quod obsecratur et erat viator. dominus qui vero
est sed nibilominus erat corporis perfectissimum. et nulla
tenus poterat proficere. nec habitu. nec servos motu.
Unde esto quod aliquis quantumque perfectus. dum tamquam non sit
beat. recipiat digne sacramentum. intendit in eo chari-
tas motu vel habitu. Ad illud quod obsecratur non manducavit
ut sacramentaliter. quia non sub velamine. dominus qui ad
plena rationem sacramentalis manducationis non oportet
quod veniat signum tantum velamen. sed sufficit ut veniat
ratio significativa. quod autem vellet hoc est per accidentem. quod oculi
videns non est illuminatus plene. Unde velando. illuminan-
do et illuminando vellet. Ad illud quod obsecratur non malum est
comedunt sacramentum. dominus qui aliquis sacramentum recipit. quod non est
idoneum ad spirituale efficaciam. Sed hoc potest duplice esse causa.
aut propter gratiam plenitudinem. et hoc perfectissimum. et in solo Christo
fuit. Aut hoc est propter ipsius inoperitatem et indignitatem. et
sic est in peccatoribus. et sic pareret illud.

Quoniam sequenter quantum ad secundum articulum quod est mandu-
catoe in speciali sive de manducatione malorum. Et
circa hoc queruntur quatuor. Primo queritur utrum ma-
li sumant veraciter corpus Christi. Secundo ut ille quem in petro ex-
certa scia manducet dannabilis. Tertio utrum semper mortali
peccet. Quarto quid utrum peccet dannabilis qui corpus
Christi dat ei quem sicut esse peccatore.

Quæstio 1.

Malum sumunt corpus Christi veraciter. videtur quod sicut est
in spiritibus individualiter. quando cum sumunt species sumunt ve-
rum corpus Christi. Item in baptismo qui tunc exterrit ab
luis et nibil interiori accipit nullo modo baptizatus. sed si ma-
li interiori aliquam non percipiunt. nullo modo percipiunt sacra-
mentum spiritus sancti. Item quod affligit dominus peccatum
cohererant ut manducatis. Sed non subterfugit se propter petrum
securitatis. nec propter petrum manducatis. Item magis no-
bilis est filius dei in carne humana quam in propria natura sed in
propria natura non effugit malum bone. immo etiam in quibus est
ergo nec in humanitate. Contra Sapientiam spiritus sancti
spiritus effugies sicutum. sed non magis est mundus spiritus sancti.
quam ratio. ergo et ipsi effugies sicutum sive malum. Item sapientia.
In maluolum animam non introibit sapientia. nec habitabile
in corpore subditu peccatis. si ergo corpus peccatorum est ta-
le. non ergo introducit Christum. Item Ex quo manu scia
turiebat in vasis eorum qui indebet colligebant. sed sive
ritas debet rendere figure. cum ipsi non paretur. sollem
abcedit. Item ratione videatur. quia ipsi fini suam veri-
tatem non est cibus ventris sed mentis ut dicit magister
et sancti. sed cum non intret mentem peccatoris. nec ventrem
videatur sed quod peccator nullo modo sumat. Item summe
sapientia nibil facit indecens. sed indecens et inordina-
tu est et tam nobile corpus intrit in tam vile hostiis
ergo et. Item quod ipsi potius scimus a peccatore aut est
opus iusticie. aut misericordie. Iusticie non. quia pec-
cator non est dignus. Misericordie non. quia misericor-
dia facit quod homini salubrius est. sed cum omnes quod de facit
sit misericordia et veritas. videatur quod peccator nullo modo
sumit. Quod dominus qui sicut tangit magis in terra. Alio volue-
runt dicere corpus Christi vero a malo non sumit. quod non decet tam
maiestatem. et carnem et sacerdotem et puram in corpore peccatis sub-

Quartus

ditum introire. Unde volebat dicere quod corpus Christi verum aspe-
ciebus abscederet. ex quo petrus ipsum labiis et ore polluto conser-
geret. Sed quoniam hoc in errorem ducit et manifeste est
contra autoritates sanctorum. constiterent doctores sicut
les tanquam certitudinalis veritas quod in remedio ad quem corpus
Christi verum non est differentia inter iustitiam et puritatem. quod ipse
dominus verisegre se offert nunc. sicut pro oibus et runc obicitur
in cruce. Sed quantum ad rationem in corpore et mistico mul-
tum refert. quod via boni recipiunt inde fructum melius non
immuno potius datum. Unde concedendum quod recipiunt sacramen-
ta que est corpus Christi verum quod natura est de virginibus. quod per
pendit in cruce. quod a mortuis resurrexit et in celis.
Ad illud quod obsecratur non sicut ancrus effugit et de sepietate
domini et illud intelligit quoniam ad effectum gratiae gratia facien-
tis non est substantia. Ad illud quod obsecratur non sicut manna
domini et illud prefigurabat malum quod sequitur suscipiens
indigne. non aliquid quod sit circa sacramentum.
Ad illud quod obsecratur est cibus mentis non veniens. di-
cendum quod hoc non dicit quia non infaturat in ventre. sed quia
venit ex illo non cibatur. quia non digeritur
corporaliter christi caro. ut erinde alimentum ad membrum
singula dirigatur. sicut carnales discipuli intellexerunt.
sed veraciter reficitur bonus. Sed peccator quidem sicut
sicut sicut baptizatur. sed ratione non abluit interitus.
Ad illud quod obsecratur indecens est quod intrat in petrem.
domini et decentissime et summe meum et dignitatis est. et quoniam
vis indecens videatur esse materiam. non tamen Christi humilia-
ti. ob quam in cruce decentissime fuit. Propterea non in
quinatur propter hoc. nec etiam est in ipso peccatore nisi quod
est in spiritu scilicet simbolo. Ad illud quod obsecratur
verum sit iusticie et. dominus qui misericordie. Quod obsecratur
est recipienti in malum. dicendum quod sicut dei benignitas
occasionaliter ratione duriorie peccatoris conuenit in tristitia
scilicet proposito. licet sicut misericordia. ratione peccatoris miseri-
cordia in tristitia couerit. sicut dicitur Roma. In ignorantia
benignitas dei est.

Quæstio 2.

Utrum petrus est in petro ex certa scia manducet corpus
Christi damnabiliter. Et sic videatur. et ad locum eius. Iudeus
cum sibi manducat et bibit de malo loquens. Et iterum. sicut
erit corporis et sanguinis domini. quod granteret peccator. Item
Augustinus. mala plura bonis. et angelus satanas paulus. et bona
obscuritatis. et peccator. Item ratione videatur. quia qui periret
corpus domini in sterquilinio grauissimum peccator. sicut non est ma-
teries de offerre grām hoī. sicut petrus accipit in petro op-
ponit se gratia. sicut repellit gratiam dei peccator. et. Dura
sacramentum illud est de bonis nobilissimis. sicut nobilissimis bonis
sive maximis sicut dicitur Augustinus. de li. ar. non sicut in male
vit. quod nec in sacro. quod peccatorum peccat summo. Item non
egent qui sane sunt medico. sicut male habent. sicut petrus ma-
teries habeat. petrus idiger hac medicina. sicut qui accessit ad me
dicinam qui indigeret non errat. sicut non errat non peccat. et.

Item nullus faciendo illud ad quod renet peccator. sed petrus
aliquo tempore manducare. quod non peccat. Si dicas quod
peccat quod non debite facit. Contra. actus est in peccato non
modus manducandi. ergo et. Item si manducare peccatum est
sed sicut peccator est indigne manducare. ita et videare
ergo peccat videendo. Dicendum quod peccator sicut
cum sibi corpus Christi ad damnationem. non quia ipsum cor-
pus aliquam maculam det ale. sed quia peccator. ipsum
contemnit. dum se separare cum immundus sit negligens
et dominum in tam sedum hospitium introduci. Et est

sb̄ p̄t̄m omis̄s̄ōis in hoc q̄ se nō p̄auit tāto hospiti sūl
cip̄ēdo. Et p̄t̄m t̄ceptus. q̄r xpo q̄st̄u in se ē cōrumeliā
facit. Jō dicit ap̄ls q̄r reus ē cop̄is t̄ sanguinis dñi. q̄r
ei cōrumeliā facit t̄ t̄ceptit. Ad illud qd̄ obr̄ q̄r hoc
36 sac̄o nō t̄tingit male vti. ddm q̄r falso est. q̄r nō soluz
sac̄o sed deo cōtingit male vti. cū ip̄e diliḡt. ppter alid
Quare sūt virtutib⁹ nō cōtingit male vti parat. q̄r ip̄e
sunt boni v̄slus. t̄ quibus v̄sl homi formalit̄ cōtin-
git regimē male vti v̄ obiecto. sic in p̄posito intellige.
37 Ad illud qd̄ obr̄ de medicina. ddm q̄r sicut corporalis
mediciā nocet impato. sic sp̄ualis ē impato occasio no-
cumenti. q̄r medicina q̄renda ē cū p̄paratiōe. nō t̄m cor-
poralis. sed etiā sp̄ualis illa se q̄ nobilissima ē. Ad
38 aliud aut̄ ddm q̄r nō peccat rōe ac̄t̄ sed circūstātē. sicut
si alid elemosinā daret in t̄ceptu dei. licet ille peccat
q̄r bonū malo mō facit. Ad illud qd̄ obr̄ q̄r videre sit
p̄t̄m sicut māducare. ddm q̄r nō ē sile. Primo qd̄ q̄r nō
est tante irreuerentia videre sicut manducare. Secundo vo-
q̄r māducādo sac̄im sumi. t̄ gra offert. t̄ q̄r p̄ceor. p̄se-
rat in p̄ct̄o t̄p̄e q̄dñs v̄sitat ip̄m p̄sonalit̄ nō t̄m vocali-
ter. auger t̄ceptu. id peccat moraliter. Tū ddm q̄r ē p̄ce-
catū i gustu. pp̄f duo. s. pp̄f irreuerentia. t̄ pp̄f negligē-
tia. q̄r debebat se p̄parare ad gram. In v̄slu q̄st̄u ad neu-
trū ē p̄t̄m. In tactu vo ē medio mō. nā s̄i p̄t̄m. hoc est
solū pp̄f irreuerentia. q̄r non ē ordinariū sac̄im vt tactu
det gram. Sed q̄ ē imund⁹ et fetid⁹ sp̄ualis. peccati tan-
git. q̄r tāte rei q̄st̄u in se ē facit iniuriam. Distinguunt t̄m in
tactu. q̄r aut̄ p̄uenit et necelitas v̄get. q̄r corpus xp̄i in
locū imundū eaderet nisi colligeret. t̄ hoc mō si tangit nō
peccat. q̄r nō ē irreuerentia. alias peccat. Es si tu obij-
cias q̄r semp̄ ē p̄t̄m. q̄r berthamite videntes archā sunt
interfecti. Reg. vi. Silra oza p̄cessus est. q̄r archā terri-
git. Reg. vi. ddm q̄r hoc nō fuit figura videntiū t̄ tā-
gentiū xp̄i. sed berthamite figuram gerunt simplicium
buī sac̄i archana videre volentū. q̄r p̄ceor timorositatē
frequen̄t in fide peunt t̄ moriunt. Et oza figura gerit
sacerdotū carnaliū qui in p̄t̄is existētes ad s̄ficiēdū ac-
cedūt. Nā aliqui dicūt q̄r nocte cu v̄rore tacit. Lālis
aut̄ rō quare illi interfecti sunt. est quia ī dñi manda-
tu fecerūt. q̄r dñs fecerat q̄r nullus de plebe videret
archā. Precep̄erat emi vt sacerdotes cā ferrēt. t̄ q̄r vbi
q̄r t̄ceptu dñi fecerūt. id p̄cessi sunt. Nūc aut̄ dicēdū
est q̄r q̄r gustus facit irreuerentia. simpliciter peccat q̄r
gustar. Quia vero in tactu est irreuerentia. licet nō semp̄
nec tanta. iō nō t̄m peccat. et p̄t̄e q̄d̄ q̄d̄ sine p̄ct̄o facit.
quia in v̄slu irreuerentia non est. iō nulla culpa nisi alid
adīcio sup̄addita faciat culpāne sua desonitate.

Questio. iij. §
¶ **U**trū peccator: sumēdo corp⁹ xp̄i sp̄ mortalit⁹ peccet.
Et q̄ sic videat. q̄ inter dignū et indi; nū nibil ē mediuz
sed nullus p̄cōr accedit digne. ergo ois peccator: acce-
dit indigne. tōis talis peccat. ḡ p̄cētator: semp̄ peccat
sumendo. ¶ **I**te ois qui accedit tenet seipm̄ p̄parare. q̄
dicit ap̄l̄s. 1. **L**oz. xj. p̄ber aut̄ seipz hōl̄z si p̄parat se fa-
cit qđ in se. ⁊ si h̄z tue de⁹ facit qđ in se est. ⁊ tue nō ē pec-
cator: ḡ si est peccator: ⁊ accedit. n̄ se p̄parauit. ḡ ois ta-
lis peccat. ¶ **I**te accipiens sacrī et non rem fice acc-
dit. sed ois p̄cōr manens in peccato mortaliter acci-
pit sacrī accipit illud sine re. ergo fice accedit. sed qui
fice accedit peccat mortaliter. ergo ⁊ cetera. ¶ **I**tem
sic d̄ in glo. s. ad **L**oz. xj. Indigne manducat qui ace-
dit infidelis vel indevorus. Sed ois peccator: est inde-
vorus. quia caritas facit deuotū quia carer p̄cōr: ergo
ois p̄cōr indigne accedit. ¶ **I**tem si p̄cōr q̄ habet pec-

eat mortal^{is} sciam peccat mortalit^{is} acceden^{do}. aut q^z
bz pcam. aut q^z scia^z. Nō q^z scia^z q^z nō ē malum cog-
noscere suū peccatū. q^z quia habet pcam. & sic sp mortalit^{is}
peccat. Item qui peccat & ignorat minus ē dispositus
ad medicinā. vñ Amb. dicit q^z peccat. quisimē q^z ignorat.
Si ergo peccat qui accedit cum peccato ignorantia. mul-
to fortius q^z accedit cum peccato scientia. Item iustus
credens se esse in peccato mortali. peccat si accedat. sed
iustus est magis dispositus q^z quilibet peccator. ergo
multo magis peccat peccator. Contra. si omnis pec-
cator dñm amabiliter manducat. cū nullus seit se esse ius-
tum. omnis homo exponit se discrimini sumendo.
Item apostol^o. nihil inibi scius sum. sⁱ in h^{is} iustificati-
tus non sū. sed non tenetur hō amplius se disponere q^z
q^z nō habeat remissus scientia. ergo si per hoc nō est iu-
stificatus. & qui accedit nō iustificatus peccat. tunc q^z
liber sumendo peccat. Ps. ad predictor^{os} intelligenti-
am dñm q^z in hoc sacramento tenet. p^{ri}cipiens se p^{re}para-
re. quis deus venit adhabitandū in hoc. Preparatio
autē non semp^{er} est sufficiens. sⁱ hec est sufficiens q^z inti-
cus dñi expellit de hospitio q^z veram examinacionem & co-
tritioem siue iudicium pnic. Rursus quia diuina mate-
rias summa se dignatioe humiliat. & diuina bonitas offert
gram. debet hō cu^m meru & reuerentia & cu^m deuotioe acce-
dere ad hoc q^z digne māducet. Digne q^z māducare ē suf-
ficienter se p^{re}parare. sⁱ pcam oīs expulsiōne. reuerentia et
dilectione. Quidam igit^s sunt qui se sufficienter p^{re}parat
fm veritatē. Quidam autē nō sufficienter fm veritatē
sufficienter tamen fm probabiliter. Quidā autē neutro
mō se p^{re}parant. imo contemnunt. Qui ergo sufficienter
se p^{re}parat manducat digne. Quis se nullo modo p^{re}parat
manducat indigne. Qui autē minus sufficienter se p^{re}parat
rat. sⁱ fm probabiliter portius q^z veritatē nō man-
dat digne. quia nō se p^{re}parauit digne sufficienter. Nec
indigne. quia se p^{re}parat probabiliter. talis q^z quis nō reci-
piat grām. non tñ incurrit offendam. sⁱ sic patet illud q^z
objicit de digne & indigne sumente. quia est ibi medium
q^z quis non sit mediū inter dignum & indignum. Ad 41
illud q^z obr^{is} de p^{re}paratione. dñm q^z nullus tenet ad hoc
sufficienter p^{re}parare se. quia nullus potest scire verum h^{ic}
faciat. sed q^z se preparat fm sufficientis dictamin p^{re}sen-
tie. & in h^{is} intentus debet esse probabilitate. Ad illud 42
quod obr^{is} de indeuoto. dñm q^z indeuotus ibi dicitur ille qui
accedit cum peccandi p^{ro}posito. sic ibi patet in glosa.
Ad illud q^z obr^{is} de eo qui habet p^{re}scientiam pcam. dñm
q^z non d^r quis peccare. quia recognoscit pcam suū. sed
quia cognoscit pcam & de illo nō penitet & cum illo acce-
dit. h^{ic} autē non potest esse sine contemptu. secus est q^z igno-
ranciam. Sⁱ l^r patet sequēs q^z ignorans minus est dis-
positus ceteris paribus. Sed ignorans p^{ro}pontens pe-
nitere. & nolens scientia qui vult in culpa persistere. nō
minus sed magis est dispositus. vñ ignorātia pcam nō
excusat rōne ignorātiae. sed ratione probabilitas q^z sit
gratia. Ad ultimū dñm q^z iustus ex talis p^{re}cia reddit
se magis inhabilem. nō ppter culpam sed propter p^{re}ci-
entiam erroneā. que qdēm q^z diu p^{re}dicta obligat ut non
recipiat. ppter h^{ic} q^z non potest cum hac p^{re}scientia reci-
pere quin temnatur. Question. iij. h
Utrum peccat dominabiliter ille qui corpus domini
dat ci quem seit esse p^{ri}ocēm. Et q^z sic videtur. Mathei
vii. Nolite sanctū dare canibus. Et. xv. Nō est bonū
sumere panē filiorū & dare canibus. Item Lypria-
nus. q^z histriōnib^z sacra omnia tebeat dari. puto nec
majestati diuinē nec euangelice discipline agnoscere.

